

EURÓPAI PARLAMENT

2004

2009

Plenárisülés-dokumentum

VÉGLEGES
A6-0309/2006

2.10.2006

JELENTÉS

az európai ombudsman tevékenységéről szóló 2005-ös éves jelentésről
(2006/2117(INI))

Petíciós Bizottság

Előadó: Andreas Schwab

PR_INI

TARTALOMJEGYZÉK

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
INDOKOLÁS	8
ELJÁRÁS	12

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

az európai ombudsman tevékenységéről szóló 2005-ös éves jelentésről (2006/2117(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az európai ombudsman tevékenységéről szóló 2005-ös éves jelentésre,
 - tekintettel az EK-Szerződés 195. cikkére,
 - tekintettel az Európai Unió alapjogi chartájának 43. cikkére,
 - tekintettel az ombudsman feladatainak ellátására vonatkozó szabályokról és általános feltételekről szóló, 1994. március 9-i 94/262/ESZAK, EK, Euratom európai parlamenti határozatra¹,
 - tekintettel „Az európai ombudsmannak címzett közlemények elfogadására és továbbítására, továbbá a tisztviselők európai ombudsman előtt történő megjelenésének engedélyezésére vonatkozó felhatalmazás” című, 2005. október 5-i bizottsági közleményre (SEC(2005)1227),
 - tekintettel az európai ombudsman tevékenységére vonatkozó korábbi állásfoglalásaira, különösen az európai ombudsman által a Tanács jogalkotói minőségében tartott üléseinek nyilvánosságáról szóló 2395/2003/GG számú panasz ügyében az Európai Unió Tanácsához intézett ajánlástervezettel kapcsolatos különjelentéséről szóló, 2006. április 4-i állásfoglalására²,
 - tekintettel eljárási szabályzata 195. cikke (2) bekezdésének második és harmadik mondatára,
 - tekintettel a Petíciós Bizottság jelentésére (A6-0309/2006),
- A. mivel az európai ombudsman tevékenységéről szóló 2005-ös éves jelentést 2006. március 13-án hivatalosan közzétették, az ombudsman, Nikiforos Diamandouros pedig 2006. május 3-án Brüsszelben a Petíciós Bizottság elé terjesztette jelentését,
- B. mivel 2000 december 7-én a nizzai Európai Tanács ünnepélyesen kihirdette az Európai Unió alapjogi chartáját³, és mivel megvan a politikai akarat, hogy ez jogilag kötelező erejűvé váljon,
- C. mivel az alapjogi charta 41. cikke előírja, hogy „mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit az Unió intézményei, szervei és hivatalai részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék“,

¹ HL L 113., 1994.5.4., 15. o. Módosítva a 2002/262/EK, ESZAK, Euratom határozattal (HL L 92., 2002.4.9., 13. o.).

² Elfogadott szövegek, P6_TA(2006)0121.

³ HL C 364., 2000.12.18., 1. o.

- D. mivel az EK-Szerződés 195. cikke és az alapjogi charta 43. cikke megállapítja, hogy „bármely uniós polgár, valamint valamely tagállamban lakóhellyel, illetve létesítő okirat szerint székhellyel rendelkező bármely természetes vagy jogi személy jogosult az európai ombudsmanhoz fordulni az Unió intézményeinek, szerveinek vagy hivatalainak – kivéve az igazságszolgáltatási hatáskörében eljáró Európai Unió Bíróságát – tevékenysége során felmerülő hivatali visszasságok esetén”,
- E. mivel létfontosságú, hogy az európai intézmények és szervek rendelkezésére álljanak a szükséges költségvetési források annak érdekében, hogy teljesíthessék az arra vonatkozó kötelezettségüket, hogy a polgárok azonnali és lényegi válaszokat kapjanak kérdéseikre, panaszaikra és petícióikra,
- F. mivel az ombudsman támogatta, hogy valamennyi európai intézmény és szerv közös megközelítést alkalmazzon a helyes hivatali magatartásra vonatkozó szabályzatot és az erről szóló, 2001. szeptember 6-i parlamenti állásfoglalást illetően¹,
- G. mivel 2005-ben érkezett be az eddigi legtöbb panasz az európai ombudsmanhoz²,
- H. mivel azonban a beérkező panaszoknak még mindig csaknem 70%-a az ombudsman hatáskörén kívül esik, és ennek az esetek 93,7%-ában az az oka, hogy tartalmi szempontból nem tartoznak a hatáskörébe, mivel nem valamely közösségi intézményre, illetve közösségi szervezetre vonatkoznak,
- I. mivel az ombudsman és a Petíciós Bizottság tevékenységei egymást átfedhetik, különösen, amikor az ombudsman azt vizsgálja, hogy egy tagállam elleni jogszétségi eljárás Bizottság általi lefolytatása megfelel-e az EU-jog és a helyes hivatali magatartás alapelveinek, illetve amikor a Petíciós Bizottság ugyanakkor a közösségi jognak az említett tagállam által ugyanabban a tárgyban történő megsértését állító petíciókat vizsgál,
- J. mivel a lezárt vizsgálatok eredménye azt mutatja, hogy 114 esetben (ami a vizsgált panaszok 36%-ának felel meg) nem lehetett hivatali visszasságot megállapítani,
- K. mivel az ombudsman vizsgálatai gyakran kedvező kimenetelűek a panaszosok számára, és segítenek a közigazgatás minőségének javításában azáltal, hogy az érintett intézmények és szervek megfelelő intézkedéseket fogadnak el és hajtanak végre,
- L. mivel az ombudsman 2005-ben három különjelentést nyújtott be; és mivel a különjelentések benyújtása a Parlament részére értékes lehetőséget biztosít az ombudsman számára, hogy a Parlament és ennek Petíciós Bizottsága politikai támogatását kérje olyan polgárok ügyének rendezése érdekében, akiknek a jogait megsértették, illetve egyúttal előmozdítsa az európai közigazgatás színvonalának javulását,
- M. mivel a panaszok elsősorban – az esetek csaknem egynegyedében (188 esetben, 24%) –

¹ HL C 72. E, 2002.3.21., 331. o.

² Összesen 3920, ami 5%-os növekedésnek felel meg az előző évhez képest. Mindazonáltal 335 panasz ugyanarra a témára vonatkozott, és így azok közös vizsgálat tárgyát képezték.

az átláthatóság hiányát kifogásolják,

- N. mivel az ombudsman vizsgálatainak 68%-a a Bizottságra vonatkozik; és mivel a Bizottság 2005. október 4-én új belső szabályzatot fogadott el az ombudsman vizsgálataira való válaszadásra vonatkozóan,
- O. mivel az ombudsman intézménye 2005-ben ünnepelte tizedik évfordulóját; és mivel az ombudsman ezen évforduló alkalmából végzett kommunikációs tevékenységének célja az volt, hogy fokozza a polgárok tudatosságát és tájékozottságát a jogaikat, illetve ezek gyakorlásának módját, továbbá az ombudsman hatásköreit illetően,
1. jóváhagyja az európai ombudsman által benyújtott 2005-ös éves jelentést, és különösen méltányolja a panaszoknak az alkalmazott eljárás, az érintett intézmény stb. szerinti részletes osztályozását; rámutat azonban arra, hogy az abszolút számok és a százalékos arányok keveredése a jelentés főrészében időnként egy kissé zavaró;
 2. úgy véli, hogy az ombudsman továbbra is sikeres volt az intézményének a helyes igazgatás, illetve a jogállamiság és az emberi jogok tiszteletben tartása ösztönzésével kapcsolatos fokozottabb hatékonyságára vonatkozó célkitűzések elérésében;
 3. az ombudsmannak az Európai Unió döntéshozatali folyamatait és igazgatását illetően a nyitottság és az elszámoltathatóság fokozásában játszott szerepét fontosnak ítéli egy olyan Unió megteremtésében, ahol az Európai Unióról szóló szerződés 1. cikkének (2) bekezdésében előírtaknak megfelelően „a döntéseket a lehető legnyilvánosabban és az állampolgárokhoz a lehető legközelebb eső szinten” hozzák;
 4. üdvözléne a Parlament belső eljárásainak szigorúbbá tételét, hogy a jövőben gördülékenyebben folyhasson az ombudsman éves jelentésének feldolgozása a Petíciós Bizottságban;
 5. felhív arra, hogy minden európai intézmény és szerv rendelkezésére álljanak az annak biztosításához szükséges költségvetési források, hogy a polgárok azonnali és lényegi válaszokat kapjanak kérdéseikre, panaszukra és petícióikra;
 6. úgy véli, hogy a Petíciós Bizottságot mint az európai ombudsmannal való kapcsolattartásért felelős bizottságot tájékoztatni kell, és annak részt kell vennie az Európai Parlament és az európai ombudsman közötti intézményközi megállapodás aláírásában; sajnálja, hogy az Európai Parlament és az európai ombudsman között 2006. március 15-én kötött és ugyanazon év április 1-jén hatályba lépett új intézményközi megállapodás aláírásakor erre nem került sor;
 7. megismétli a korábbi állásfoglalásokban arra vonatkozóan kifejezett felhívását, hogy a fent említett, 2001. szeptember 6-i parlamenti állásfoglalás alapján valamennyi európai intézmény és szerv fogadjon el közös megközelítést a helyes hivatali magatartásra vonatkozó szabályzatot illetően;
 8. egyetért az ombudsmannal abban, hogy annak rendje és módja, ahogy egy hivatal a jogos panaszokra reagál, kulcsfontosságú az intézmények és szervezetek polgárközelisége fokának szempontjából, illetve, hogy még nagy mozgástér áll rendelkezésre a javuláshoz;

9. üdvözli, hogy a panaszosokat azokban az esetekben is tovább segítették, amikor a hivatali tevékenységben nem lehetett hivatali visszasságot megállapítani, a vizsgálatot pedig egyúttal felhasználták a hivatali tevékenység minőségének javítására;
10. elégedettségének ad hangot az ombudsman nyilvánosság előtti megjelenését illetően, melynek célja a nyilvánosság információval való ellátása, és megállapítja, hogy a minőségi információ segíthet az olyan panaszok számának csökkentésében, melyek kívül esnek az ombudsman hatáskörén; felszólítja ugyanakkor az ombudsmant, hogy a szubszidiaritás szempontjából legmegfelelőbb nemzeti és helyi szintű hálózat révén azonnal továbbítsa az olyan panaszokat, melyek nem tartoznak a hatáskörébe;
11. üdvözli az ombudsman általánosságban konstruktív együttműködését a közösségi intézményekkel és szervekkel, és megerősíti őt külső ellenőrző mechanizmusként, továbbá az európai igazgatás folyamatos javításának értékes forrásaként betöltött szerepében;
12. tudomásul veszi, hogy az ombudsman három különjelentést nyújtott be, melyek közül kettőt a Parlament már megvitatott, a harmadikról pedig folyamatban lévő bírósági és OLAF-on belüli vizsgálatok alapján még nem lehet döntést hozni;
13. meggyőződése, hogy az 1994. március 9-i ombudsman-alapokmány szükséges kiigazítását mielőbb el kell végezni, amint azt a Petíciós Bizottság a 2004-es ombudsmani jelentéssel kapcsolatos jelentésében már kérte; és üdvözli, hogy az ombudsman a Parlament elnöke részére 2006. július 11-én egy ilyen kiigazításra vonatkozó érdemi javaslatot nyújtott be;
14. méltányolja a jó együttműködést az Európai Parlament Petíciós Bizottságával;
15. követeli azonban az európai ombudsman szerepének világos definiálását és az Európai Parlament Petíciós Bizottságának szerepétől való elhatárolását, és arra inti az ombudsmant, hogy a polgárok további segítésére irányuló igyekezetében továbbra se lépje túl a hatáskörét;
16. úgy véli azonban, hogy amennyiben az ombudsman és a Petíciós Bizottság a saját feladatán és hatáskörein belül eljárva egymást átfedő ügyeket vizsgál ki, úgymint az ombudsman a jogsértési eljárás Bizottság általi lefolytatásának módját, a Petíciós Bizottság pedig magát a feltételezett jogsértést, szoros együttműködés révén hasznos szinergiát érhetnek el;
17. üdvözli a Tanács jogalkotói minőségében tartott üléseinek nyilvánosságáról szóló különjelentést, és felhívja a Tanácsot, hogy kövesse az említett 2006. április 4-i állásfoglalását¹, és a jövőben minden alkalommal nyílt és a nyilvánosság számára hozzáférhető módon ülésezzen, amikor jogalkotói minőségében ül össze;
18. a nagyobb átláthatóság iránti törekvések keretében felhívja a Tanács jövőbeli elnökeit, hogy internetes oldalakat (a 2006. június 15–16-i brüsszeli Európai Tanács következtetéseinek I. mellékletével összhangban) lehetőleg az EU valamennyi hivatalos

¹ ...

nyelvén bocsássák rendelkezésre annak érdekében, hogy ezáltal a lehető legtöbb polgár számára lehetővé tegyék, illetve megkönnyítsék a tevékenységeihez való hozzáférést;

19. a nagyobb fokú polgárközeliségre törekedve javasolja ezenkívül, hogy a <http://europa.eu> portál szolgáljon valamennyi uniós intézmény közös honlapjául annak érdekében, hogy a polgárok egy minél világosabb és egyszerűbb struktúrán keresztül jobb rálátást nyerjenek az Európai Unión belüli szervezeti felépítésre, a hatáskörök elosztására és a döntéshozatali folyamatokra, és elkerülhetőek legyenek a párhuzamosan létező oldalakból származó szükségtelen zavarok;
20. üdvözli a Bizottságon mint az ombudsman vizsgálataira történő válaszadás fő érintettjén belüli új belső eljárások bevezetését, melyek során az egyes biztosok konkrét esetekben átveszik az ombudsman partnerének szerepét, és kéri a Bizottságot, hogy vezessen be hasonló eljárást a petíciók intézésére is;
21. üdvözli az ombudsmanok európai hálózatát és az európai ombudsman által a tagállamok országos, regionális és helyi szintjén működő ombudsmanjaival és hasonló hatóságaival folytatott együttműködést, és szorgalmazza a bevált gyakorlatok cseréjének további fokozását;
22. felszólítja az ombudsmant, hogy rendszeresen tájékoztassa a Petíciós Bizottságot a tagállamokban végzett tevékenységeiről és a nemzeti ombudsmanokkal fenntartott kapcsolatairól;
23. különösen üdvözli a speciális írásbeli eljárást, melynek révén a nemzeti vagy regionális ombudsmanok írásbeli választ kapnak az uniós joggal és annak értelmezésével kapcsolatos kérdésekre, ami értékes hozzájárulást jelent az uniós jog jobb átültetéséhez és alkalmazásához;
24. arra buzdítja az európai ombudsmant, hogy továbbra is fektessen nagy súlyt a polgárok és ezáltal maguk a potenciális panaszosok számára szervezett rendezvényekre, mivel sok polgár és vállalkozás számára nyilvánvalóan még mindig átláthatatlan az európai, nemzeti és regionális szintek közötti hatásköri elhatárolás és döntéshozatali folyamat;
25. elismeri az ombudsman arra irányuló fáradozásait, hogy növekedjen a polgárok tudatossága az ombudsmanhoz történő panaszbenyújtási jogukat illetően; arra ösztönzi azonban az ombudsmant a hatáskörén kívül eső panaszok nagy számára tekintettel, hogy fokozza az annak érdekében tett erőfeszítéseit, hogy rendszeresebben és egyre több információt nyújtson az említett hatásköréről;
26. üdvözli, hogy a média egyre nagyobb mértékben vesz részt az ombudsman munkájára vonatkozó ismeretterjesztésben;
27. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást és a Petíciós Bizottság jelentését a Tanácsnak, a Bizottságnak, az európai ombudsmanoknak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, valamint ombudsmanjainak vagy ennek megfelelő intézményeinek.

INDOKOLÁS

2005-ben az európai ombudsman hivatala tízéves jubileumát ünnepelte. A Maastrichti Szerződés általi létrehozása óta folyamatosan továbbfejlődött, ami kívülről egyrészt a beérkező panaszok számán, másrészt a munkatársak számán és a hivatal megváltozott felépítésén érzékelhető.

Amint az ombudsman a 11. éves jelentés előszavában az Európai Parlamentnek írja, a panaszok gyakran komolyabb, alapvető problémák tünete. A problémák azonosítására és megoldásuk megvalósítására irányuló fáradozások jelentős hozzájárulásnak számítanak a minél polgárközelibb uniós igazgatáshoz vezető úton.

A jelentés jó áttekintést nyújt az európai ombudsman múlt évi tevékenységéről. A különböző vizsgálati eredményeket szemléletesen és példák említésével ismertetik, és kategóriák – például a vélt visszaadások jellege vagy az érintett intézmények – szerint mutatják be. Míg noha a függelékben mind abszolút, mind százalékszámok szerepelnek, a főrészen időnként egy kissé zavaró, hogy keverednek az abszolút számok és a százalékos adatok.

Ezenkívül érthetetlennek tűnik, hogy miután a jelentést már márciusban eljuttatták hivatalosan az Európai Parlament elnökének, miért csak két hónappal később terjesztették elő a Petíciós Bizottságban mint illetékes szaktanárságban.

A vizsgált panaszok

Az a tény, hogy 2005-ben 3920 beadvánnyal az eddigi legtöbb panaszbeadvány érkezett, arra utal, hogy az ombudsman szolgálatai egyre ismertebbek és elfogadottabbak. A 2005-ben benyújtott panaszok száma 5%-os növekedést jelent az előző évhez képest. (Mindazonáltal 335 panasz ugyanarra a témára vonatkozott és közös vizsgálat tárgyát képezte.)

A lezárt vizsgálatok eredménye azt mutatja, hogy 114 esetben (ami a vizsgált panaszok 36 %-ának felel meg) nem lehetett hivatali visszaadást megállapítani. Ez nem jelenti azt, hogy a panaszok alaptalanok vagy hiábavalók lettek volna. A polgárok akkor is kapnak valamilyen választ, magyarázatot vagy bocsánatkérést, ha egy adott helyzet nem optimálisan alakult, még abban az esetben is, ha tisztán formálisan nem lehetett helytelen igazgatási gyakorlatot bizonyítani. Ez egyúttal annak megerősítése, hogy aggályaikat komolyan veszik.

Örvendetes, hogy 89 esetben (27,9%) a szóban forgó problémát az ombudsmannak benyújtott panasz következtében rendezni tudta az érintett intézmény. Mindamellet 29 eset (10,4%) viszont az érintett intézménynek szóló bíráló megjegyzéssel zárult. Ez azt jelenti, hogy még ha a konkrét esetben nem volt lehetséges kiküszöbölni egy helytelen igazgatási gyakorlatot, a panaszos akkor is azt a megerősítést kapta, hogy panaszja jogos volt, és hogy hozzájárult ahhoz, hogy a hasonló problémákat a jövőben elkerüljék.

Ez azt mutatja, milyen fontos, hogy minden vizsgálat egyúttal arra is alkalomként szolgáljon, hogy az igazgatási tevékenység minősége javuljon a jövőben – például az érintett intézménynek szóló észrevétel révén; mint például az EPSO esetében, amely hivatalt az

ombudsman arra buzdított, hogy a jövőbeli kiírásokban eleve tegyék világossá, hogy az előválogató tesztre való meghívás nem jelenti automatikusan a jelölt vizsgára bocsáthatóságát.

Hatáskör

Általánosságban üdvözlendő, hogy az ombudsman 2005-ben a panaszosok több mint 75%-ának segítséget tudott nyújtani, mégpedig vagy vizsgálat indítása, vagy az illetékes hatósághoz történő továbbítás, vagy annak közlése révén, hogy hol található gyors és hatásos megoldás az adott esetben.

Mindazonáltal egy másik számadat is sokat elárul: A beérkező panaszoknak még mindig csaknem 70%-a kívül esik az ombudsman hatáskörén. Ez a szám azt mutatja, hogy sok polgár számára nyilvánvalóan még mindig átláthatatlan az európai, nemzeti és regionális szintek közötti hatásköri elhatárolás és döntéshozatali folyamat.

Maga az ombudsman is azt jelöli meg fő kihívásként, hogy egyrészt sokan nem tudják, mit is csinál az európai ombudsman, másrészt pedig, hogy mit csinál az EU. Ez azonban nem új jelenség; ezért az ombudsmant nyomtatékosan kérjük, hogy összpontosítson hatásköreire, és ezeket érthetően kommunikálja a polgárok felé is.

Alapvetően dicséretre méltó, ha a problémákat és panaszokat gyorsan és bürokráciamentesen oldják meg, illetve ha a panaszost a megfelelő hivatalhoz irányítják. A voltaképpeni célnak annak kellene lennie, hogy kiküszöböljék e köztes lépéseket és a polgároknak azonnal megmutassák, hogy ki miért felelős és kihez milyen ügyben fordulhatnak. Ez erősítené az uniós igazgatás legitimitását a polgárok szemében.

Átláthatóság és polgárközeliség

A jelentés időszaka alatt megvizsgált összes panasz csaknem egynegyedében (24%) a hiányzó átláthatóságot (ideértve a felvilágosítás elmulasztását) kifogásolják. Ezen a területen tehát szemmel láthatóan határozott beavatkozásra van szükség.

E probléma megragadása felé megtörtént az első lépés az Európai Parlamenthez intézett 2395/2003/GG különjelentéssel. Az ombudsman itt kihasználta az EU intézményi felépítésén belüli egyedülálló pozícióját és különjelentésében kiemelten figyelembe vette a polgárok érdekeit.

A különjelentés arra hívja fel a Tanácsot, hogy nyilvánosan ülésezzen valahányszor jogalkotói minőségében ül össze. 2006. április 4-i állásfoglalásában a Parlament egyértelműen kiállt amellett, hogy a Miniszterek Tanácsa azon üléseinek, amelyeken a Tanács jogalkotóként jár el, nyílnak és a nyilvánosság számára hozzáférhetőnek kell lenniük. Az EP „elfogadhatatlannak ítéli, hogy az EU legfontosabb jogalkotó szerve továbbra is zárt ajtók mögött ülésezik, amikor jogalkotóként jár el”, mivel ily módon a polgárok részvételének lehetősége különösen csorbul.

Végül is arról van szó, hogy erősödjön az EU lakosságának képviselőibe és gyakorlatába vetett bizalma, és intenzívebbé váljon az Európáról folytatott nyilvános vita, valamint a polgárok közelebb kerüljenek az EU-hoz és annak intézményeihez.

A nagyobb átláthatóság és ezáltal polgárközeliség elérése érdekében az előadó a következő javaslatokat terjeszti elő:

1. A Tanács elnökségének internetes megjelenése német nyelven is

Arra törekedve, hogy könnyebbé váljon a polgárok és a vállalkozások számára az információkhoz való hozzáférés, fontolóra kell venni az EU jelenlegi nyelvi struktúrájának megváltoztatását is. Minden harmadik uniós polgár beszél németül¹. Ennek a ténynek az internetes oldalak nyelvi kínálatában is tükröződnie kellene. Ennek ellenére a Tanács félévenként egymást váltó elnökségeinek internetes oldala ez idáig rendszerint csupán angol és francia nyelven, illetve az elnökséget ellátó ország nyelvén volt elérhető. Így nem veszik figyelembe azt a körülményt, hogy a német (18%-kal) a legszélesebb körben beszélt anyanyelv az EU-ban, továbbá a bővítést követően az angol (51%) után ez a leginkább elterjedt nyelv (32%) az uniós polgárok körében összességében.

2. Áttekinthető internetes portál minden uniós intézmény számára

Annak érdekében, hogy általánosságban nagyobb mértékű világosságot és polgárközeliséget érjünk el, az előadó kéri, hogy minden uniós intézmény rendelkezzen egy egyszerű és áttekinthető közös internetes portállal. Az igaz, hogy már jelenleg is elérhető valamennyi intézmény a www.europa.eu portálon keresztül, de csak kerülőúton. Az Európai Unió szerkezete nem nyilvánvaló első pillantásra; a sok egymás mellett létező internetcím inkább még nagyobb zavarhoz vezet.

Ezért az előadó egy egyszerű, 5 menüpontos honlapot javasol az egész EU számára: egy-egy link az Európai Parlamenthez, a Bizottsághoz és a Miniszterek Tanácsához, valamint egy az EU felépítéséről szóló információkat tartalmazó oldalhoz, illetve egy a többi intézményhez.

Együttműködés az uniós intézményekkel

Az ombudsman konstruktív együttműködése az uniós intézményekkel és szervezetekkel (találkozók, rendezvények és szemináriumok révén) értékes hozzájárulás az európai közigazgatás folyamatos javításához. Az Európai Parlament megerősíti az ombudsmant külső ellenőrző mechanizmusként a helyes európai igazgatás érdekében betöltött szerepében és üdvözli azokat az eredményeket, amelyek ebből az együttműködésből születtek, mint például azon Bizottságon belüli új eljárás alkalmazása, amely alapján egyes biztosokat jelölnek ki felelősnek az adott panaszokhoz. Egy hasonló jellegű eljárás a petíciók feldolgozása tekintetében is hasznos lenne, ezért sürgetjük a Bizottságot, hogy az alkalmazási területét ennek megfelelően terjessze ki.

Ezenkívül világosan definiálni kell az európai ombudsman szerepét, és azt el kell határolni az Európai Parlament Petíciós Bizottságának szerepétől. Míg a Petíciós Bizottság az uniós jogszabályok általános működésének és a tagállamokban történő helyes átültetésének és alkalmazásának indikátora, az ombudsmannak saját szerepkörét világosan és egyértelműen az uniós intézmények és szervezetek helyes igazgatása külső ellenőrző szerveként betöltött szerepére kell korlátoznia. Máskülönben felesleges zűrzavar keletkezhet a polgárok számára.

¹ Forrás: Eurobarometer különkiadás 243., 2005. november–december közötti felmérés, közzététel 2006 februárjában.

Együttműködés a nemzeti, regionális és helyi szinteken működő intézményekkel

A 2005-ös év az intézmény tízéves évfordulójának jegyében telt, és most először vettek részt az új tagállamok, illetve Horvátország, Románia, Izland és Norvégia ombudsmanjai is az európai ombudsman által a tagállamokban nemzeti, regionális és helyi szinteken működő ombudsmanokkal és hasonló szervezetekkel szervezett találkozójain és rendezvényein.

Az ombudsmanok európai hálózata nagyon hasznos szerveződés a legjobb gyakorlatok intézmények közötti kicserélésére, amelyek különböző szinteken ugyanazokkal a problémákkal és kihívásokkal kerülnek szembe. Az Európai Parlament szorgalmazza e cserék további fokozását, illetve különösen üdvözli a speciális írásbeli eljárást, melynek révén a nemzeti vagy regionális ombudsmanok írásbeli választ kapnak az uniós joggal és annak értelmezésével kapcsolatos kérdésekre az európai ombudsmanon keresztül. Végül soron a tagállamok közigazgatásai felelősek elsődlegesen az uniós jog nemzeti jogba való átültetéséért.

Kommunikáció

Mivel a panaszoknak még mindig csaknem 70%-a kívül esik az ombudsman hatáskörén, indokolt lenne a kommunikációs stratégiát átgondolni. Helyénvaló lenne a polgároknak tudatosítani jogaikat. De elsőként azt kellene megmutatni nekik, hogy jogaik egész pontosan miben állnak. Éppen mivel nem minden tagállamban létezik ombudsman, sok ember az európai ombudsmanhoz fordul, ha problémája akad valamely nemzeti, regionális vagy helyi közigazgatással (az ombudsman hatáskörén kívül eső panaszok 93,7%-a vezethető vissza erre!). Az ombudsman hatáskörén kívül eső panaszok tartósan magas számának csökkentése érdekében az ombudsmannak nem egyszerűen csak panaszok benyújtására kell biztatnia, hanem inkább világossá kell tennie, hogy mit tehet és mit nem, illetve hatáskörét pontosan kell ismertetnie és elhatárolnia.

Egy lehetőség volna, ha nagyobb hangsúlyt fektetne a polgároknak és ezáltal maguknak a potenciális panaszosoknak szóló rendezvényekre, és nem csupán az ombudsmanok közötti információcserére hagyatkozna.

ELJÁRÁS

Cím	Az európai ombudsman tevékenységéről szóló 2005-ös éves jelentés	
Eljárás száma	2006/2117(INI)	
Illetékes bizottság Az engedélyezés plenáris ülésen való bejelentésének dátuma	PETI 1.6.2006	
Előadó(k) A kijelölés dátuma	Andreas Schwab 23.2.2006	
Korábbi előadó(k)		
Vizsgálat a bizottságban	10.7.2006	14.9.2006
Az elfogadás dátuma	14.9.2006	
A zárószavazás eredménye	+: 10 -: 0 0: 0	
A zárószavazáson jelen lévő képviselők	Marcin Libicki, Michael Cashman, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Maria Matsouka, Robert Atkins, Manolis Mavrommatis, Andreas Schwab, Rainer Wieland, , Proinsias De Rossa, Alexandra Dobolyi, David Hammerstein Mintz,	
A zárószavazáson jelen lévő póttagok		
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (178. cikk (2) bekezdés)		
A benyújtás dátuma - A[6]	2.10.2006	
Megjegyzések (csak egy nyelven áll rendelkezésre)		